

МИСТЕЦТВОЗНАВСТВО

Верещак Артем Олександрович,
ст. викладач каф. естрадного та народного співу
Харківській Державної Академії Культури

СУТНІСТЬ ТА РОЗВИТОК ВОКАЛЬНОЇ ТЕХНІКИ

Кожний вокаліст намагається розвинути свої вокальні здібності до високого рівня, натренувати свій голос так, щоб ним захоплювались тисячі людей. Цьому передують складна робота над унікальністю голосу, чистотою його звучання, диханням та інших аспектів, які входять до вокальної техніки.

Тобто кожний вокаліст має оволодіти вокальною технікою, а саме специфічними знаннями та прийомами вокального виконавства. Існують різні види вокальних технік, а саме: мелізм (проспів нот здійснюючи швидкий рух вгору і вниз), субтон (спів з придихом), вібрато (швидка зміна гучності, висоти звуку і тембрової характеристики), twang або вокальний ніс (аналог високої співочої форманти), grow або гарчання (ефект хрипкого гарчання), свистковий йодль (різкий перехід у високу теситуру), vocal fry або штробас (додає до звучання голосу легкий хрип), belting (спів високих нот повним голосом).

Не дивлячись на різноманітність вокальних технік, кожна з них потребує розвитку двох основних аспектів – дихання і опори. Без правильного опертого звуку і стабільного дихання вокальні техніки можуть призвести до пошкоджень голосу.

Вокальна техніка потребує постійного комплексного розвитку та найбільш ефективними вважаються такі форми роботи: проводити постійну індивідуальну роботу з учнями над чистотою інтонування; розвивати навички плавного управління звуком (спів на легато); вдосконалювати техніку голосового дихання; тренувати навички співу «високих» звуків; формувати приємний, милозвучний тембр голосу; розвиток індивідуального тембрального забарвлення звуку; відпрацьовувати чітку дикцію та правильну вимову слів; використання ансамблевого співу як засобу виховання «вокальної дисципліни» співака в умовах роботи з різноманітним акустичним фоном; вводити елементи імпровізації та знайомити учнів з основами джазової імпровізації; постійне використання мікрофону та звукопідсилювальної апаратури; ведення активної концертної діяльності тощо.

Таким чином, володіючи загальними основами вокальної техніки, голос вокалісту відгукується на будь-який творчий порив, адже саме в академічному ключі, заснованому на теорії резонансу, виробляються захисні механізми голосу. Професійно поставлений академічний голос позбавить від перевантаження і в той же час забезпечить необхідну продуктивність без голосових збоїв.